Dosar nr. 2-311/2023 /2-23040672-38-2-20032023-1/

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

12 iunie 2023 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina, Republica Moldova

Instanța având în componență:

Președintele ședinței, judecător Dorina Cebanița

Grefier Marta Negara

Translator/pedagog Vera Cotovschi

Cu participarea:

Reclamantei Cușnir Olga, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în or. *****, str. *****;

Avocatului reclamantei, Lefter Stela, în baza mandatului seria/nr. MA1765946 din 12.04.2023;

Reprezentantului Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, Alexandra Stratu, în baza procurii nr. 4 din 03.01.2023;

În lipsa:

Pârâtului Cușnir Vitalii, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în **********, citat legal;

Reprezentantului Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei *****, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Cușnir Olga împotriva pârâtului Cușnir Vitalii, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei ***** privind determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și decăderea din drepturile părintești.

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantei.

La 20.03.2023, reclamanta Cușnir Olga s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva pârâtului Cușnir Vitalii privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

În motivarea cerințelor a invocat că cu pârâtul a fost în căsătorie legală perioada anilor*****. Fiind în căsătorie, la ***** s-a născut ***** *****. Prin Hotărârea Judecătoriei Rezina din 11.09.2012, căsătoria a fost desfăcută, iar copilul determinat cu domiciliul cu ea.

După desfacerea căsătoriei pârâtul a tot insistat să-i mai acorde o șansă. A încercat să salveze relația între ei, motiv din care a mai concubinat până în anul 2019. În perioada de concubinaj, la ***** s-a născut ***** *****, faţă de care pârâtul şi-a recunoscut paternitatea. Din motiv că pârâtul era destul de agresiv şi violent, în anul 2019 a întrerupt viaţa în comun, ea a revenii cu copiii la casa ei părintească. De atunci toate relațiile s-au întrerupt.

Pârâtul s-a dovedit a fi o persoană iresponsabilă faţă de copiii săi, la întreținerea lor practic n-a contribuit cu nimic după încetarea vieţii în comun. Copiii însă cresc, necesitățile la fel, pârâtul fiind în drepturi egale părinteşti cu ea faţă de copii. Consideră că pârâtul trebuie să contribuie la întreținerea lor.

Din motiv că pârâtul nu este angajat în câmpul muncii oficial pe teritoriul R.Moldova, pretinde ca să fie încasat de pe pârât pensia pentru întreținerea copiilor sub formă de taxă fixă a câte 2500 lei/lună pentru fiecare copil.

Ulterior reclamanta și-a extins pretențiile. A adăugat, că ***** ***** s-a născut în *****, *****, *****, unde a plecat în ospeție la mama - soacră. Ea fiind în concediu de maternitate, a rămas pentru o perioadă mai îndelungată acolo. Pârâtul făcea abuz de băuturi alcoolice. Pe fond de alcool devenea foarte agresiv şi violent. Practic în toată ziua iniţia certuri, ulterior au început şi agresările fizice. Toate acestea se petreceau în prezența copiilor. Cu toţii erau în frică zilnic. A decis să ia copiii pe furiș și a plecat. Astfel la 01.09.2019 a revenit acasă. De atunci toate relaţiile s-au întrerupt.

Pârâtul a dat dovadă de o indiferență totală nu numai faţă de ea, dar și faţă de copii. Din momentul plecării el nu a mai contactat-o, cel puţin să afle unde sunt sau ce fac copiii. În perioada respectivă practic n-a contribuit cu nimic după încetarea vieţii în comun.

Pârâtul nu-și onorează nici o obligațiune părintească, motiv din care a decis să solicite și decăderea acestuia din drepturile părinteşti.

Solicită să fie determinat domiciliul copilului minor Cuşnir *****, născută la ***** cu ea.

Să fie decăzut din drepturile sale părinteşti Cuşnir Vitalii, a.n. *****, faţă de Cuşnir *****, născută la *****, şi Cuşnir *****, născută la *****.

Să fie încasat de la Cuşnir Vitalii Vitalii, în beneficiul ei, pensie pentru întreținerea copiilor minori Cuşnir *****, născută la ***** şi Cuşnir *****, născută la *****, sub formă de taxă- fixă în mărime de 2 500 lei/lună pentru fiecare copil (total 5 000 lei/lună), din momentul depunerii cererii până la atingerea vârstei majoratului lor.

Poziţia participanţilor la proces.

Reclamanta Cușnir Olga, în ședința de judecată a susținut integral acțiunea. A menționat, că a întrerupt viața în comun cu pârâtul din anul 2019. De când nu mai

locuiesc împreună, pârâtul îi scrie doar fiicei de ziua ei de naștere și de Anul Nou, dar nu sună. Dorește ca pârâtul să fie decăzut din drepturile părintești, fiindcă nu participă la educația copiilor. Când s-a născut *****, nu erau în căsătorie legală, pârâtul i-a comunicat, că nu va recunoaște paternitatea. ***** are certificat de naștere de tip ucrainean, Cușnir Vitalii este indicat ca tatăl *****. În baza hotărârii instanței de judecată pe numele ***** a fost eliberat certificat de naștere moldovenesc. Suportă cheltuieli mari pentru întreținerea copiilor, de aceia a ajuns la concluzie, că suma de 2 500 lei pe lună pentru un copil e necesară. Când ***** era mică, pârâtul expedia câte 100 euro pe lună, apoi a încetat să expedieze, când ***** avea 10 luni.

După divorț locuiau separat, dar mai comunicau prin mesaje, a hotărât să-i mai dea o șansă lui Vitalii, au început iarăși să locuiască împreună, totul era bine și ulterior, când a rămas însărcinată cu *****, dânsul s-a schimbat radical, a început să servească băuturi alcoolice, nu ajuta prin gospodărie. În august 2019 după o ceartă, după ce pârâtul a mers la serviciu, ea a luat toate actele și copii și a plecat. După plecare el a mai cerut împăcare, dânsul a venit în anul 2020 și a dorit ca să se împace, dar ea a refuzat. De atunci nu a mai fost. ***** cea mai mică nici nu-l cunoaște pe el, ***** cea mai mare a avut o frică când l-a văzut.

Solicită determinarea domiciliului copilului minor Cușnir ***** împreună cu ea; încasarea de la pârât a pensiei alimentare a câte 2 500 lei pentru fiecare copil și decăderea din drepturile părintești ale lui Cușnir Vitalii față de copii minori Cușnir ***** și Cușnir *****.

Reprezentantul reclamantei, avocatul Lefter Stela, în ședința de judecată a susținut acțiunea integral și a solicitat determinarea domiciliului copilului minor Cușnir ***** împreună cu Cușnir Olga; încasarea de la Cușnir Vitalii a pensiei alimentare în cuantum a câte 2 500 lei pentru fiecare copil și decăderea din drepturile părintești ale lui Cușnir Vitalii față de copii minori Cușnir ***** și Cușnir *****.

Minora Cușnir *****, fiind audiată, în ședința de judecată, în prezența reprezentantului legal, mama, și pedagogului, la întrebările instanței a menționat, că e născută la data de *****, locuiește în *****, cu mama, sora *****, concubinul mamei Serghei și fiul lui *****, are *****, a finisat *****. Locuiește în ***** din anul 2019, până în anul 2019 a locuit în *****, *****, cu mama, tatăl Vitalii și sora *****. Tatăl a agresat-o fizic pe mama, striga la mama și ea, nu o ajuta pe mama prin gospodărie. De-aceia mama le-a luat și au venit să locuiască la bunica. De atunci nu l-a mai văzut pe tata. Nu-și aduce aminte, dacă tata a fost să le viziteze la *****. Tatăl o telefona foarte rar, mai mult la ziua sa de naștere și de Anul Nou și îi transmite doar ei suma de 5000 ruble, prin intermediul surorii mamei, care îi face transfer mamei. Careva pachete, dulciuri, hăinuțe tata nu le expedia. Cunoaște că mama s-a adresat în instanța de judecată pentru ca tatăl să fie

decăzut din drepturile părintești. Nu dorește să comunice cu tata. El putea să strige la ea, să o lovească. Erau momente ca tatăl să fie în stare de ebrietate. Nu mai dorește să locuiască cu tatăl Vitalie, are frică că pot să apară aceleași incidente care au și mai fost. Cu *****, copilul concubinului mamei, sunt într-o relație de prietenie, se înțeleg foarte bine, se ajută. Tatăl, când îi scria mesaje, nu lua vorba de *****, nu întreba de ea.

La demersul părții reclamante, în ședința de judecată au fost audiați martorii Verbinscaia Lidia și Gumenaia Eudochia.

Martorul Verbinscaia Lidia, în ședința de judecată a declarat, că Cușnir Olga îi este *****. Ea este la evidență la domiciliul ei, dar la moment Olga locuiește în concubinaj cu un bărbat, care are un fiu. Ultima data l-a văzut pe Vitalii în anul 2019, Vitalii şi mama lui au venit în or. *****, la botezul fiicei lui *****. Vitalii era o persoană conflictuală. După ce au botezat-o pe *****, Olga cu Vitalii s-au certat, după care Vitalii a mers la tatăl său la *****, iar Olga cu copiii şi cu mama soacră au plecat în *****. ***** cea mai mică i-a povestit, din spusele Olgăi, că Olga a fost bătută de Vitalii. Olga împreună cu copiii în septembrie 2019 au revenit cu traiul în *****. Din 2019 nu l-a mai văzut pe Vitalii. *****, ***** cea mai mare a Olgăi i-a comuniat că tatăl o telefonează de ziua ei de naștere şi de Anul Nou şi îi trimite chiar şi bani. Vitalii nici o data nu a expediat sume bănești Olgăi pentru întreținerea copiilor minori. Din spusele Olgăi Vitalii faţă de ***** este foarte rece, el consideră că ***** nu este ***** lui. ***** nici nu-şi aminteşte de tatăl Vitalii şi nici nu dorește să discute despre el. A fost o dată când Vitalii a ridicat mâna la *****. ***** și ***** sunt în relaţii foarte bune cu actualul soţ a Olgăi.

Martorul Gumenaia Eudochia în ședința de judecată a declarat, că Cuşnir Olga îi este vecină.

La întrebările puse a menționat, că Olga locuieşte la moment cu ***** şi ***** şi cu un bărbat, care are un băiețel. Pe tatăl ***** şi a ***** îl cunoaște, îl cheamă Cuşnir Vitalie. Olga și Vitalii după căsătorie au mers în *****, s-a născut *****. Ei veneau la *****, apoi plecau în *****. Ultima dată l-a văzut pe Vitalii, când ***** a împlinit 6 luni. La moment ***** are 4 ani și frecventează grădinița. Cu mama Olgăi sunt în relații bune. Pe Vitalii nu l-a văzut după anul 2019. De la mama Olgăi nu a auzit ca Vitalii să le expedieze bani sau cadouri. Cunoaște că Vitalii striga la *****. Locuind gard în gard, se auzeau certuri între Vitalii și Olga. Olga nu prea avea ajutor din partea soţului, Vitalii mai servea și băuturi alcoolice.

Reprezentantul Direcţiei Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei Rezina, Stratu Alexandra în ședința de judecată a declarat, că DASPF Rezina este de acord de a accepta domiciliul copilului minor Cușnir ***** cu mama Cușnitr Olga și posibilitatea decăderii din drepturile părintești ale lui Cușnir Vitalii față de copiii minori Cușnir ***** și Cușnir *****.

Reprezentantul Direcţiei Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat, expediind instanței de judecată avizul cu nr. 794 din 26.05.2023, invocând că Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei ***** nu își poate exprima opinia în privința decăderii din drepturile părintești ale lui Cușnir Vitalii față de copiii minori Cușnir ***** și Cușnir ***** și stabilirii domiciliului copilului minor, lăsând soluționarea cazului la discreția instanței de judecată.

Pârâtul Cușnir Vitalii, cunoscând de ședința de judecată, fapt ce reiese și din corespondența pe care o duce cu instanța de judecată prin poșta electronică, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a solicitat amânarea examinării cauzei precum și examinarea în lipsa sa, ca urmare, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, ascultând opinia participanților la proces, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aici, instanța de judecată menționează că CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă şi de a se apăra.

Aprecierea instanței de judecată.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului, raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată, audiind reclamanta, minora, martorii, va admite parțial cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

*Pretenţia cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor Cuşnir ***** cu mama Cuşnir Olga.*

În ședința de judecată s-a constatat că, potrivit certificatului de naștere, copia căreia a fost anexată la dosar, părinții copilului minor Cușnir *****, născută *****, sunt Cușnir Vitalii și Cușnir Olga.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internațională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 16 din Legea nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului statuiază că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

În același context art.51, 52 Codul Familiei statuiază dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Astfel, în conformitate cu art. 63 alin. (1), (1^1), (2) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa

judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

Totodată potrivit alin. (3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului. Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care lau manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Prin urmare, reieșind din cumul probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, având în vedere faptul că copilul Cușnir ***** are o vârstă fragedă, necesită o îngrijire, educaţie, ocrotire şi dragoste permanentă din partea mamei, are o viață socială formată în zona unde domiciliază, alături de mamă, iar mama are posibilitatea şi dorinţa de a îngriji şi creşte copilul, instanţa de judecată ajunge la concluzia că domiciliul minorei Cușnir *****, născută *****, urmează a fi stabilit cu mama, Cușnir Olga.

La fel, instanța de judecată ia în considerație și avizul DASPF Rezina, nr. 535 din 06.06.2023, semnat de către specialistul principal, Stratu Alexandra, aprobat de Șeful DASPF Rezina, potrivit căruia DASPF Rezina solicită de a fi acceptată

posibilitatea stabilirii domiciliului copilului minor Cușnir *****, născută la *****, în comun cu mama Cușnir Olga, născută la *****.

Instanța a ajuns la această concluzie ţinând cont şi de cauza Pini şi Bertini, Manera şi Atripaldi vs. România, în care Curtea a arătat că: *„interesul superior al copilului impune găsirea unei familii pentru minor şi nu a unui copil pentru o familie sau părinte”*. Reieșind din constatarea Curţii, instanţa consideră că la stabilirea domiciliului copilului minor urmează să fie luat în considerație interesul major al lui.

Totodată, instanța menționează că acest fapt nu îl lipsește pe pârâtul Cușnir Vitalii de a-şi exercita în deplină măsură drepturile şi obligaţiile părinteşti prevăzute de legislaţia în vigoare.

Pretenţia cu privire la încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori.

Instanța de judecată reține că, prin titlul IV, din Codul familiei legiuitorul a instituit obligația de întreținere dintre membrii familiei, în special capitolul 12 a reglementat obligația de întreținere dintre părinți și copii.

Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Potrivit art.74 din Codului familiei părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art.76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

La pronunțarea acestei hotărâri, instanța se va călăuzi de principiul consacrat în Convenție, în conformitate cu care, ambii părinți sunt obligați să participe la întreținerea copiilor minori, iar, în primul rând, se va ține cont de interesele copiilor minori.

Sub auspiciile art.18 alin. (1) din Convenția internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului „Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune

pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea şi dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului".

Se reține că, hotărârea judecătorească prin care se dispune încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori este principala garanție de apărare a intereselor copiilor minori.

Întru respectarea prevederilor menționate mai sus, urmează a se ține cont de principiului interesului superior al copilului, consacrat la art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relație de căsătorie precum și de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Instanța de judecată menționează că, obligația părinților de a-și întreține copiii minori este o obligație fundamentală, consfințită în art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova care expres prevede că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Instanța a constatat că, între părțile la proces nu există un acord referitor la întreţinerea copilului minor, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea acestuia, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată. Este de menționat că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor şi copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariția raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ține de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie.

Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinții nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreținerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreținerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreținerea necesară.

În conformitate cu art. 5 din Convenția internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului „Statele părţi vor respecta responsabilitățile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiţiei locale, membrilor familiei lărgite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităților în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea şi orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenţie.”

Situația dată este reglementată şi în art. 27 alin.(2) din Convenție, care prevede că părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Potrivit certificatelor de naștere pe numele copiilor Cușnir ***** și Cușnir *****, la rubrica „părinții” – tata este indicat Cușnir Vitalii, IDNP *****, iar mama – Cușnir Olga, IDNP *****.

La pronunțarea hotărârii, instanța de judecată va ține cont de faptul, că copii minori Cușnir ***** și Cușnir *****, domiciliază și se află la educația permanentă a mamei.

Prin urmare, este justificată și întemeiată pretenția înaintată de Cușnir Olga către Cușnir Vitalii privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În speţă, instanţa reţine că nu i-au fost prezentate probe materiale precum că pârâtul Cușnir Vitalii este angajat oficial în câmpul muncii, astfel, reieșind din interesul superior al copiilor Cușnir ***** și Cușnir *****, cuantumul pensiei de întreţinere urmează a fi determinat în sumă fixă, de către instanța judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copiilor.

Totodată, la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanța va ține cont și de informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil. Or, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor. La încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, se va lua în considerare, ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Naţional de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil.

Conform ultimei informații a Biroului Național de Statistică minimul de existență în anul 2022, media anuală, pentru copiii în vârstă de 1-6 ani, orașe mici, constituia 2 232,20 lei, iar pentru copiii în vârstă de 7-17 ani - 2 879,9 lei.

Pornind de la prevederile art. 75 alin. (1), 76 Codul familiei și reieșind din cuantumul minim necesar pentru întreținerea unui minor stabilit de Biroul Național de Statistică, obligația egală a părinților de participare la întreținerea minorilor,

instanţa va pronunţa o hotărâre de admitere parţială a pretenţiilor reclamantei, cu încasarea din contul lui Cușnir Vitalii în beneficiul lui Cușnir Olga, a pensiei de întreținere a copilului minor Cușnir *****, în mărime de 1 800,00 (o mie opt sute,00) lei, iar pentru întreținerea copilului minor Cușnir ***** – 1 500,00 (o mie cinci sute,00) lei, începând cu data depunerii acţiunii – 30 martie 2023, până la atingerea majoratului de către minori.

În rest, acțiunea, în această parte va fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, cuantumul sumei bănești fixe instanța judecătorească l-a determinat conducându-se de prevederile normelor citate mai sus, luând în calcul și cuantumul minimului de existență stabilit pentru copii minori în vârstă de 1-6, 7-17 ani, potrivit datelor statistice ale Biroului Național de Statistică, care urmează a fi asigurat de ambii părinți. Aici, instanța de judecată menționează că, informația Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru un copil, nu constituie o normă imperativă de la care nu se permite derogare, ci urmează a fi apreciată cu titlu de circumstanță importantă de raportare, ca cuantum/nivel minim de la care instanța de judecată pornește la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere.

În conformitate cu prevederile art. 98 alin. (2) Codul familiei, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească, iar potrivit art. 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, hotărârea de judecată în partea respectivă urmează a fi executată imediat.

Pretenția cu privire la decăderea din drepturile părintești

Examinând cererea de chemare în judecată şi materialele dosarului, în raport cu prevederile legale, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cerința reclamantei Cușnir Olga privind decăderea pârâtului din drepturile părintești, din următoarele considerente.

Conform art. 67 alin. (1) din Codul familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; fac abuz de drepturile părinteşti; se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; au săvârşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normei de drept citate supra rezultă că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune, care poate fi aplicată față de părinții, care din culpă

gravă nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil, inclusiv, se eschivează de la plata pensiei de întreținere.

Instanța de judecată reține că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești.

Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente şi pertinente, care ar demonstra cu certitudine că, părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

Or, decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei, care se poate aplica unui părinte pentru greşeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părinteşti cu privire la persoana copilului minor.

Aşadar, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești.

În acest context, instanța de judecată specifică, că decăderea din drepturile părintești constituie o sancțiune care poate fi aplicată de către instanța de judecată față de părinții, care din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil sau fac abuz de drepturile lor părintești. Acest temei include atât acțiunile sau inacțiunile care pun în primejdie sănătatea psihică și fizică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai material, învățătura și instruirea copilului, cât și neplata pensiei de întreținere.

Reclamanta, reieșind din limitele pretențiilor înaintate, invocă drept motiv al decăderii pârâtului din drepturile părintești - eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești și comportament cu cruzime față de copii. Analizând aceste motive prin prisma probelor prezentate, instanța concluzionează că la speță nu s-a făcut dovada prezenței acestor împrejurări de natură care să implice deficiențe în creșterea și educația copiilor minori, or, dimpotrivă, fiind ascultată minora Cușnir *****, în ședința de judecată a menționat că tata, rar, însă o telefonează, și mai transmite prin intermediul surorii mamei și o sumă de bani pentru întreținerea sa, de unde rezultă că pârâtul Cușnir Vitalii nu a rupt legătura cu copiii săi, îi ajută financiar, dorindu-și păstrarea relațiilor tată-copii.

Norma art. 67 din Codul familiei prevede ca temei când părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti, dacă se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. Astfel argumentul expus de reprezentantul reclamantei, cât și de reclamantă, precum că pârâtul urmează a fi

decăzut din drepturile părinteşti deoarece se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, nu poate fi reţinut de instanţa de judecată, deoarece, din spusele minorei Cușnir *****, tata Cușnir Vitalii, contribuie financiar la întreținerea copiilor, fapt tăinuit de către reclamantă față de instanța de judecată.

Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, și pentru comportament cu cruzime față de copii, cu aplicarea violenței fizice sau psihice, este necesară existența unor probe, iar argumentele reclamantei precum că, pârâtul cu rea intenție se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, având și comportament cu cruzime față de copii, urmau a fi probate prin circumstanțe concrete sau careva acte de constatare precum că pârâtul acționează sau inacționează cu rea intenție, prin prisma art. 63, 78^1, 318-319 Codul contravențional și art. 320, 201^1 Cod penal.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Contrar acestor prevederi legale citate reclamanta nu a prezentat probe pertinente şi concludente, ce ar confirma că pârâtul se eschivează cu rea credință de la exercitarea obligațiilor părintești și se comportă cu cruzime față de copiii săi, iar argumentele reclamantei la caz sunt declarative și nu pot fi reținute de către instanța de judecată.

Mai mult ca atât, în fiecare caz, sancţiunea decăderii din drepturile părinteşti trebuie să corespundă intereselor copiilor minori, iar în speţă reclamanta subliniază atitudinea iresponsabilă a pârâtului faţă de exercitarea drepturilor părinteşti, dar nu scoate în evidenţă modul în care decăderea pârâtului din drepturile părinteşti va avea un impact benefic şi ar corespunde intereselor superioare ale copiilor minori.

În acest sens, instanța de judecată reține și jurisprudenţa CEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părinteşti, potrivit căreia, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen vs Norvegia, hotărârea din 07 august 1996), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore vs Franţa, hotărârea din 19 septembrie 2000 şi Johansen citată anterior).

Totodată, CEDO subliniază că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos şi pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington vs Franţa, hotărârea din 06 decembrie 2007).

La caz, instanța de judecată acceptă că comportamentul lui Cușnir Vitalii în raport cu copiii minori nu reprezintă relațiile model între tată și copii, însă neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părinteşti trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancţiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor conduce la decăderea din drepturile părinteşti, iar comportamentul pârâtului nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decăderea a acestuia din drepturile de tată.

Astfel, raportând cele menţionate la caz, instanța de judecată relevă că nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a lui Cușnir Vitalii la neîndeplinirea obligaţiilor părinteşti, comportament cu cruzime față de copii, şi nici faptul că acesta este nedemn pentru a fi tatăl copiilor săi.

Având în vedere principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, instanța de judecată consideră că prezenţa lui Cușnir Vitalii în viaţa copiilor săi este în interesul acestora. Or, decăderea din drepturile părinteşti este o sancţiune foarte drastică, urmând a fi aplicată faţă de părinţi numai după ce se va constata că alte măsuri luate faţă de părinţi ce nu-şi îndeplinesc obligaţiile părinteşti, precum cele prevăzute de art. 74 al Codului familiei, nu au dat nici un efect, ceea ce la caz nu s-a stabilit. Astfel, în situaţia când Cușnir Vitalii, nu face abuz de drepturile sale părinteşti, nu a fost niciodată preîntâmpinat sau amendat contravenţional, pedepsit penal pentru comportamentul său față de copii, o hotărâre de decădere, chiar dacă se întrevăd unele abateri de la exercitarea drepturilor părinteşti, nu este legitimă.

În această ordine de idei, instanța de judecată subliniază că părinţii, formează împreună cu copiii lor un grup natural biparental, coparental şi primordial. Acest grup părintesc, este esenţial în primul rând ca loc de dezvoltare a copilului minor, chiar dacă, legăturile dintre părinţi şi copii se întâmplă să fie rupte parţial.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art. 61 Codul familiei, care statuează că părinții sunt acei care apără drepturile şi interesele legitime ale copiilor, iar în calitate de reprezentanți legali ai copiilor lor, acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.

La fel, instanța de judecată relevă că încredințarea minorului către unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, dar trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copiilor, deoarece este în interesul copiilor ca aceștia să poată în mod real şi efectiv să aibă legături personale cu celălalt părinte.

Interesul superior al copiilor se determină prin examinarea tuturor criticilor de apreciere, cum sunt vârsta copiilor, conduita fiecărui părinte, situaţia materială,

posibilităţile concrete de a se ocupa efectiv de copii, garanțiile morale pe care le prezintă, aspecte care au făcut obiectul de analiză şi pentru instanţa de fond.

Instanța menționează că autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui, dar şi un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situaţii speciale ce ţin de interesul său superior.

Conform art. 3 alin. (1) din Convenţia ONU internațională cu privire la protecția drepturilor copilului din 20 noiembrie 1989, la care Republica Moldova a devenit parte în urma adoptării Hotărârii Parlamentului RM nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate.

Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, a menţionat că pentru un părinte şi copilul său a fi împreună reprezintă un element fundamental al vieţii familiale, chiar dacă relaţia între părinţi a fost ruptă (Elsholz v. Germania, hotărâre din 13 iulie 2000, §43).

Măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale şi pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă care se referă la interesele copilului (M.D. şi alţii v. Malta, hotărâre din 17 iulie 2012, §76).

Concomitent se reţine că, în cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 06 octombrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părinteşti reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viaţa sa de familie cu copilul, şi este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale şi pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, într-un caz particular, trebuie să se ţină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; şi, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur şi liniştit.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat totuşi că, acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05, paragraful 67).

Conform art. 16 şi 17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în orice altă ţară, are dreptul să întrețină relații personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform art. art. 7, 9 şi 10 ale Convenţiei ONU internaţionale cu privire la drepturile copilului, copilul are dreptul de a-şi cunoaşte părinţii şi de a fi crescut de acestea. Statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinţei lor, cu excepția când această separare este necesară în interesul copilului, vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Instanța de judecată mai reține și prevederile art. 5 al Protocolului nr. 7 al Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, conform căruia soţii se bucură de egalitate în drepturi în responsabilități cu caracter civil între ei şi în relațiile cu copiii lor în ceea ce privește căsătoria, pe durata căsătoriei şi cu prilejul desfacerii acesteia.

Astfel, instanța de judecată consideră că, motivele invocate de către reclamanta Cușnir Olga, care ar duce la decăderea pârâtului Cușnir Vitalii din drepturile părintești, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei.

Din considerentele menționate supra, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cerința reclamantei Cușnir Olga, cu privire la decăderea din drepturile părintești a lui Cușnir Vitalii, ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Astfel, deoarece reclamanta este scutită de plata taxei de stat în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru soluționarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei alimentare de întreținere, instanța urmează să

compenseze taxa neachitată de la pârât în folosul statului.

Conform art. 87 alin.(1) Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină: c) din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreținere. Ținând cont de prevederile Legii nr.1216-XII din 03.12.1992 art. 4 alin. (3) cu privire la taxa de stat cu modificările ulterioare potrivit cărora reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei alimentare sunt scutiţi de la plata taxei de stat, instanţa conchide că taxa de stat aferentă judecării cauzei, urmează a fi încasată în beneficiul statului din contul pârâtului Cușnir Vitalii în mărime de 1 188,00 lei, reieșind din calculul conform următoarei formule: (3 300 x12 luni x 3% = 1 188).

Astfel, instanța de judecată va dispune încasarea de la Cușnir Vitalii a taxei de stat în beneficiul statului în mărime de 1 188 lei.

În conformitate cu art. 63, 67, 74-76 Codul familiei, art. 236 – 241, 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Cușnir Olga împotriva pârâtului Cușnir Vitalii, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei ***** privind determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și decăderea din drepturile părintești.

Se stabilește domiciliul copilului minor Cușnir *****, născută la *****, IDNP *****, la domiciliul mamei Cușnir Olga.

Se încasează de la pârâtul Cușnir Vitalii, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Cușnir Olga, născută la *****, IDNP *****, pensie pentru întreținerea copilului minor Cușnir *****, născută la *****, *****, în sumă bănească fixă în mărime de 1 800,00 (o mie opt sute,00) lei lunar, începând cu data de 20.03.2023 până la împlinirea vârstei majoratului de către copil.

Se încasează de la pârâtul Cușnir Vitalii, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Cușnir Olga, născută la *****, IDNP *****, pensie pentru întreținerea copilului minor Cușnir *****, născută la *****, IDNP *****, în sumă bănească fixă în mărime de 1 500,00 (o mie cinci sute,00) lei lunar, începând cu data de 20.03.2023 până la împlinirea vârstei majoratului de către copil.

Se încasează de la pârâtul Cușnir Vitalii, născut la *****, IDNP *****, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1 188,00 (o mie o sută optzeci și opt) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea, în partea ce vizează încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, urmează a fi executată imediat.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Președintele ședinței,
judecător **Dorina Cebanița**